

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на Н. СВ. Т. срещу Наказателно постановление (НП) №СО-33-Н-20-01-105 от 13.02.2021г., издадено от кмета на Столична община, с което на жалбоподателя на основание чл. 209, ал. 3 от Закона за здравето (ЗЗ) е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 300 /триста/ лева за извършено нарушение на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето във връзка с т.І, 16 от Заповед №РД-01-677 от 25.11.2020 г., издадена от министъра на здравеопазването на Република България.

С жалбата се навеждат доводи, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно. Жалбоподателят посочва, че е бил с поставена под носа предпазна маска, а не че е бил без такава. Излагат се твърдения, че АУАН не е съставен в присъствието на очевидци на установяване на нарушението, а също така, че е налице хипотезата на маловажен случай, тъй като жалбоподателят е бил застанал по начин, който осигурява 1,5 м между лицата. Моли се за отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован се явява лично. Същият моли за отмяна на наказателното постановление, като посочва, че несъзнателно и неумишлено маската е била под носа му.

Въззиваемата страна - Кметът на СО редовно призован се представлява от юрисконсулт Павлова, която моли за потвърждение на наказателното постановление. Същата счита, че визираното нарушение е безспорно доказано, а също така, че наложената санкция е в минимално предвидения от закона размер. Посочва, че в случая не е налице хипотезата на чл. 28 ЗАНН.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 29.11.2020г. жалбоподателя Н. СВ. Т., заедно със своето семейство и със свидетеля посетили „Немски коледен базар“ , находящ се в гр. София, „Градска градина“. Жалбоподателят имал маска поставена, така че да покрива устата и носа му, но с времето същата се разместила като вече не покривала носа му и той не я оправил.

По същото време на място свидетеля Николай Каменов на длъжност „старши инспектор“ към Столична община и служители на МВР извършвали проверка относно спазване на въведените с Заповед №РД-01-677 от 25.11.2020г., издадена от министъра на здравеопазването на Република България противоепидемични мерки.

Свидетеля видял, че при обявена извънредна епидемична обстановка в Република България с Решение № 325 от 14.05.2020 година на Министерския съвет жалбоподателят не е изпълнил въведената от министъра на здравеопазването противоепидемична мярка с т. I.16. от Заповед № РД-01-677 от 25.11.2020 година, тъй като маската поставена на лицето му не покривала носа и устата му и иницирал проверка.

Във връзка с констатираното свидетелят Каменов съставил на жалбоподателя АУАН №20-01-105 от 29.11.2020г. Актът бил съставен в присъствието на един свидетел и в присъствието на жалбоподателя, който получил екземпляр от същия срещу подпис. Жалбоподателят се възползвал от правото си и при съставянето на АУАН вписал възражение, че маската е паднала под устата му и той не е могъл веднага да я намести, тъй като ръцете му били заети.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН жалбоподателят депозирал писмено възражение.

АНО приел подаденото възражение за неоснователно и на база на съставения акт издал процесното наказателно постановление №СО-33-Н-20-01-105 от 13.02.2021г., издадено от Йорданка Фандъкова - кмет на Столична община, с което на жалбоподателя на основание чл. 209, ал. 3 от Закона за здравето е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 300 / триста/ лева за извършено нарушение на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето във връзка с т.І, 16 от Заповед №РД-01-677 от 25.11.2020г., издадена от министъра на здравеопазването на Република България.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от гласните доказателства съдържащи се в обясненията на жалбоподателя Т., показанията на свидетеля , разпитан в хода на съдебното следствие (актосъставител) и в показанията на свидетеля, както и въз основа на писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, а именно Заповед №СОА20-РД09-2654 от 22.10.2020г. на кмета на СО; Заповед №СОА20-РД09-2661 от 22.10.2020г. на кмета на СО; длъжностна характеристика за длъжността „младши инспектор“ в СО.

Съдебният състав извърши внимателна преценка на обясненията на жалбоподателя и показанията свидетелите, и прецени, че те им са последователни и логични, без вътрешни противоречия, като в тях свидетелите излагат своите преки и непосредствени възприятия относно извършването на проверката, констатираното нарушения и съставянето на АУАН за нарушението, т. е. показанията на същите се явяват източник на пряка доказателствена информация по случая и затова съдът ги кредитира изцяло.

За изясняване на обстоятелствата по делото способстват и писмените доказателства по делото, които са надлежно приобщени към доказателствените материали по делото, затова съдебният състав ги кредитира, доколкото същите допълват събраните от съда гласни доказателства.

Цялостният анализ на всички доказателствени материали според съдебния състав води до еднозначни изводи относно фактическите обстоятелства по конкретния случай, изложени по-горе, като релевантните факти са установени с достатъчно, при това валидни и категорични доказателства по делото.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата съдът приема за процесуално допустима, доколкото същата изхожда от легитимирано лице, при спазване на срока за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН, и е насочена срещу обжалваем, подлежащ на съдебен контрол административнонаказателен акт.

Разгледана по същество жалбата е **основателна**.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че атакуваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган – кмета на Столична община. АУАН също е съставен от компетентно лице, съгласно приложената към материалите на делото Заповед № СОА20-РД09-2654/22.10.2020г. на Кмета на Столична община.

Разпоредбата на чл.63, ал. 4 от Закона за здравето предоставя правомощие на Министъра на здравеопазването да въвежда със Заповед временни противоепидемични мерки по предложение на Главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област, при обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 61, ал. 1 ЗЗ.

Въз основа на това си правомощие министъра на здравеопазването е издал Заповед № РД-01-677 от 25.11.2020 година, която настоящият съдебен състав приема за общ административен акт, тъй като за разлика от нормативните актове има еднократно действие /издадена е с оглед извънредната епидемична обстановка и не урежда трайно съществуващи обществени отношения, а има временен характер/ и е породила правно действие. Въведената с нея противоепидемична мярка по т. I.16 е задължителна за адресатите, които са всички граждани, когато се намират в

пазари, тържища и базари, като се създава организация за едностранно движение и осигуряване на дистанция от най- малко 1,5 м. между посетителите. Съгласно второто изречение на посочената разпоредба „Работещите и посетителите са длъжни да носят защитна маска за лице“.

Административнонаказателната отговорност за неизпълнение на въведени от министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 4 или 7 и чл. 63а, ал. 1 или 2 ЗЗ е изрично уредена в разпоредбата на чл. 209а, ал.1 ЗЗ.

В случая обаче в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничили правото на защита на жалбоподателя. Не е спазено изискването за пълно, точно и ясно описание на всички факти и обстоятелства, очертаващи осъщественото нарушение и адекватното отразяване на правната норма субсумираща състава на нарушението, които съставляват гаранция за законосъобразно протичане на производството при обезпечена възможност на субекта на отговорността да реализира гарантираното от закона право на защита.

Настоящият съдебен състав намира, че на първо място, е налице непълнота в изложените факти в АУАН, тъй като не е посочена заповедта на министъра на здравеопазването, с която е въведена противоепидемичната мярка, която е елемент от фактическия състав на нарушението. В случая се касае за факт, който няма как да бъде посочен за първи път в НП, тъй като нарушителят има право на защита по фактите от най-ранния етап на административнонаказателното производство.

Освен това съставът на нарушението е разпокъсан в повече от една правна разпоредба – чл. 209а, ал.1 ЗЗ и съответно и чл. 63 ЗАНН или чл. 63а ЗАНН. В АУАН и НП обаче не са изложени съставомерните признаци и не е направена привръзка към съответните разпоредби на чл. 63 ЗАНН или чл. 63а ЗАНН, която ги урежда.

На последно място съдът счита, че са налице предпоставките случаят да бъде квалифициран като маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като разкрива обществена опасност по-ниска от обичайната. В тази връзка съдът отчете, че жалбоподателят е носел маска, като в момента на проверката тя не е била правилно поставена, така че да покрива устата и носа му, но преди това повреме на престоя си на базара същият я е носил по изискуемия се начин. Следва да се отчете и че става дума за първо нарушение.

По всички изложените съображения НП следва да бъде отменено.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН , Софийски районен съд